

Intieme sfeer in vernieuwde Petruskerk Roelofarendsveen

Leidsch Dagblad, door Alieke Hoogenboom - 5-10-2014, 15:50 (Update 5-10-2014, 15:50)

De nieuwe Petruskerk: het altaar in het midden, de kerkgangers er omheen. Foto Hielco Kuipers

ROELOFARENDVSVEEN - Bij de ingang van de Petruskerk in Roelofarendsveen wapperen twee geel-witte vlaggen. De kerkklokken luiden extra hard. Het is een speciale zaterdagavond, want na ruim anderhalf jaar verbouwen wordt de gerenoveerde Petruskerk ingewijd door bisschop Van den Hende van Rotterdam.

Bij binnenkomst zijn de veranderingen meteen te zien. Kleurrijke glas-in-loodversieringen met daarin drie patroonheiligen en panelen met houtsnijwerk hangen aan de muren in de nieuwe dagkapel. De kerkbanken uit de Jacobuskerk zijn in een modern jasje gestoken, de muren zijn wit en blauw geveerd en de grindtegels zijn vervangen door een plavuizen vloer. Om kwart over zeven zit de kerk bomvol. „Hier wordt een huis voor God gebouwd, waar mensen samenkomen”, zingt het nieuwe Emanuelkoor. Het koor is een mix van zangers uit de Petruskerk, Mariakerk en Jacobuskerk. Bisschop Van den Hende loopt de kerk binnen en samen met onder meer diaken Van Aarle en pastoor Broeders neemt hij plaats bij het altaar dat middenin de kerk staat. Dat is even wennen, want de kerkgangers zitten er nu omheen, in plaats van ervoor. Het zorgt voor een intieme sfeer.

„Met drie kerken zaten we te ruim ons jasje”, stelt de bisschop tijdens zijn openingswoord. Hij doelt op de Petrus- en Mariakerk in Roelofarendsveen en de Jacobuskerk in Oude Wetering. Omdat het aantal kerkbezoekers terugloopt, werd er in 2011 door het bisdom besloten over te gaan op één kerk, de Petruskerk. „Moge deze bijzondere avond in ons geheugen gegrift zijn”, zegt de bisschop. Er volgt een bijzonder ritueel. Mensen achter in de kerk moeten op hun tenen staan om te kunnen zien wat er gebeurt. „Dit maken we maar een keer mee”, zegt een vrouw tegen haar man. Terwijl het koor zingt, wordt het altaar door de bisschop gezalfd met olie. Daarna loopt hij langs de kerkmuren om ook die in te wijden. Een walm van wierook stijgt naar het plafond. Het licht boven het altaar gaat aan en grote bloemstukken worden neergezet. Het Emanuelkoor zet opnieuw in en in de kerk heerst een gevoel van lichte euforie. Een luid applaus volgt. „Voor u staat een trotse pastoor”, sluit pastoor Broeders de viering af. „Veel mensen hebben zich anderhalf jaar ingezet voor de renovatie.” Hij wijst naar de vrijwilligers die vooraan in de kerk zitten. „Vak 'V', zou ik bijna zeggen. Ik wil jullie hartelijk bedanken.”

Koos van der Meer, een van de bouwers, nipt na de dienst aan een glas champagne. „Ik ben trots, ontzettend trots”, zegt hij. Drie dagen per week was hij in de kerk aan het werk en in de laatste weken zelfs elke dag. „Een volle kerk is een heel ander gezicht”, vindt Van der Meer. „Het orgel en het koor komen nu mooi tot hun recht.” Ook vaste kerkganger Lena Olijerhoek is onder de indruk. „Ik vond de officiële dienst met de bisschop en de rituelen bijzonder. Dat had ik nog nooit meegemaakt. Laatst keek ik stiekem door het raam naar binnen en toen een vrijwilliger me zag, kreeg ik meteen een rondleiding. Het is een moderne kerk, met het altaar in het midden. Ik vind het erg mooi.” Anneke van Ruiten en Mirjam Hoogeveen waren bang dat de Petruskerk door de renovatie sfeer zou verliezen, maar ze zijn verrast. Hoogeveen: „Ik vind het prachtig. We gingen altijd naar de Jacobuskerk en zijn blij dat er in de Petruskerk elementen terug te zien zijn. De kruiswegstaties van mozaïek, het Maria- en Jozefbeeld en de kerkbanken.” Van Ruiten is het daar mee eens. „Ze hebben er echt iets moois van gemaakt. We gaan ons hier wel thuis voelen, denk ik.”